

This is according to רבי מאיר

הא מני רבי מאיר היא –

OVERVIEW

The גמרא cites a ברייתא which contradicts רב (regarding המקדיש עבדו) and the גמרא responded that this ברייתא is according to ר"מ (who indeed disagrees with רב).

הכא משמע דרב דלא כרבי מאיר¹ –

It seems from this גמרא that רב disagrees with ר"מ –

anticipates the following difficulty:

והא דאמר בפרק קמא דערכין (דף ה,א) האומר ערך² כלי עלי נותן דמיו כרבי מאיר³ –

And regarding that which רב ruled in the first פרק of ערכין, one who said, 'I am obligating myself to give the הקדש the ערך of this vessel', he gives its value to the הקדש, and the גמרא states that this ruling is according to ר"מ –

וכן בפרק האומר שקלי עלי (שם כ,א) דתנן ערך ידי ורגלי עלי לא אמר כלום –

And similarly in פרק האומר שקלי עלי, where the משנה teaches, if one said 'I am obligated to pay the ערך of my hand or foot', nothing has been said –

ואמר רב עלה נותן דמיה ומפרש לרבי מאיר –

And רב commented on this משנה, but he gives the value of the הקדש, and the גמרא explained that רב's ruling is according to ר"מ; we see in these two instances that רב rules like ר"מ (that א"א מוציא דבריו לבטלה) in contrast to our גמרא where רב disagrees with ר"מ –

responds:

אליבא דרבי מאיר קאמר וליה לא סבירא ליה –

רב taught us how the ruling would be according to ר"מ, but רב does not agree with it –

responds to an additional anticipated difficulty:

ואף על גב דבסוף פרק קמא דסנהדרין (דף טו,א) גבי הערכין המטלטלין⁴ –

¹ רש"י ד"ה (see) because, שלא הקדיש אלא דמיו that המקדיש עבדו (which is according to ר"מ) states regarding ברייתא (הא) ר"מ maintains לבטלה דבריו; however רב disagrees and maintains לבטלה דבריו. See 'Thinking it over'.

² The term ערך - assessment (used as ערכי עלי or פלוני עלי) obligates the person to give the הקדש a fixed amount of money (as prescribed in the תורה), depending on the age and gender of the נערך. It applies only to people, but not to anything else.

³ ר"מ maintains לבטלה דבריו א"א so even though he said ערך כלי עלי which is meaningless (see previous footnote # 2), we interpret it to mean דמי כלי זה עלי, which does obligate him to pay the הקדש.

⁴ The first משנה in סנהדרין states that הערכין המטלטלין require three דיינים (to assess the value). The גמרא discusses what is meant by הערכין המטלטלין.

And even though that in the end of the first פרק of מסכת סנהדרין regarding 'movable' ערכין -

מפרש רב באומר ערך כלי עלי כרבי מאיר⁵ לא סבירא ליה הכי -

רב explained that ערך כלי עלי means when a person says כלי עלי (and he has to pay), nevertheless רב does not agree with this ruling -

finds support for this explanation:

וכי האי גוונא אשכחן בריש אלמנה נזונית⁶ (כתובות דף צו, א) -

And we find something similar in the beginning of פרק אלמנה נזונית -

דבעי למימר שמואל⁷ דהניזונת תנן וכאנשי יהודה⁸ -

Where the גמרא wanted to say, that according to שמואל the משנה reads הניזונת, like the אנשי יהודה -

אף על גב דבסוף נערה שנתפתתה (שם נד, א) אמר שמואל הלכה כאנשי גליל:

Even though that in the end of פרק נערה שנתפתתה, there שמואל stated that the משנה is like אנשי גליל (not like אנשי יהודה) and nevertheless he tried to interpret the משנה according to אנשי יהודה, similar to רב interpreting the משנה according to ר"מ.

SUMMARY

We find אמוראים citing rulings and interpreting משניות according to views which they do not share.

THINKING IT OVER

א"א מוציא ר"מ that רב disagrees with the view of ר"מ (seemingly) presumes that רב disagrees with the view of ר"מ. However it is possible that generally רב agrees that ר"מ מוציא דבריו. ⁹ דבריו לבטלה, however here by מקדיש עבדו he is not מוציא לבטלה, for קדוש קאמר ¹⁰?! למיהוי עם קדוש קאמר

⁵ This question is more difficult than the previous ones, for there רב (merely) taught us that according to ר"מ this is what the דין would be in these circumstances. However here if רב disagrees with ר"מ how come he is explaining the משנה according to ר"מ (especially since [there is a difficulty with this explanation as the גמרא there points out, and] there are other ways how the משנה is explained). Nevertheless תוספות maintains that we can still say ס"ל לא היה. [See קרני ראם and רש"ש, see (however) מהרש"א who explains it (somewhat) differently.]

⁶ The custom of the אנשי גליל was that a widow can remain in her deceased husband's house and be supported by his estate as long as she does not claim her כתובה. However, the custom of אנשי יהודה was that the heirs had the option of giving her the כתובה whenever they so desired and sending her away. This in turn would make a difference how we read the משנה there (צה, ב); whether אלמנה נזונית מכנסי יתומים (like אנשי גליל), or אלמנה הנזונית (like אנשי יהודה).

⁷ The גמרא cited a ruling of שמואל which would indicate that תנן הניזונת.

⁸ means the אלמנה when she is supported יתומים, indicating that it is not up to her, but rather she is at the mercy of the יתומים.

⁹ See footnote # 1.

¹⁰ See אמ"ה # 94 (and 99).